

væltede, thi jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg helst vilde være dette Lovforslag foruden. Jeg kan ikke skønne, at der vindes noget som helst ved det. Det forekommer mig, at vi i Straffelovens § 278 og i Loven om urigtige Varebetegnelser m. m. have de fornødne Garantier imod Misligheder paa dette som paa Handelens øvrige Omraader. Men i Henhold til det gamle Ord, at et magret Forlig er bedre end en fed Proces, holder jeg dog paa Forslaget, som det foreligger. Det er jo som alt omtalt fremgaaet ved et Kompromis mellem de modstridende Interesser, og jeg foretrækker derfor at se det vedtaget i dets nuværende Skikkelse fremfor, at det ad Aare skal dukke op maaske i en forværret Form. Hvad Ændringsforslagene 2—4 angaar, kan jeg ikke indse, at de i og for sig have saa stor Betydning, at det er værd at ulejlige Landstinget for deres Skyld. Nr. 2 gør et kun meget delvis lykket Forsøg paa at afhjælpe en Skavank af principiel Art. Man kan efter min Mening i Love af Natur som den foreliggende gaa to Veje, enten kan man overlade Administrationen alle Detailbestemmelser og saa naturligvis tillige alle Ændringer i disse Detailbestemmelser, efter som Tiden kræver det, eller man kan fastsætte alle slige Bestemmelser i Loven; men saa maa man ogsaa finde sig i at komme til Lovgivningsmagten, hver Gang man vil have en Ændring i dem. Sidstnævnte Vej er man gaaet i Sverige paa Giftlovgivningens Omraade, hvor man maa have en Lov for hvert eneste nyt opkommende Stof, hvis Salg man ønsker begrænset. — Flertallet har i sit Ændringsforslag ikke fjernet den Skavank, som Lovforslaget paa dette Punkt indeholdt i den af Landstinget vedtagne Form, idet man har indskrænket sig til at foreslaa, at Forandringer i Lovforslagets Detailbestemmelser skulle ske ved Landbrugsministerens Initiativ i Stedet for ved kgl. Anordning, en Forandring, der ikke har stor Betydning. Det rigtige Princip er, at en Lov kun kan forandres ved en anden Lov. — Ændringsforslag Nr. 3 er kun af ringe Betydning, skønt det bestemmer, at Ordet „væsentlig“ skal gaa ud. — Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 4, kan jeg tiltræde den ærede Ordførers Udtalelse om, at det vel nok maa anses for en Forbedring; men af stor Betydning er denne Forbedring ikke. Tilbage staar saa Forslaget under Nr. 1, der i mine Øjne er absolut skadeligt. Det er uheldigt fra et Forhandlingssynspunkt, fordi det paa det nærmeste har samme Indhold

som Regeringens oprindelige Forslag. Man har heri en Slags Garanti for, at Landstinget *ikke* vil gaa ind paa Ændringsforslaget, idet det netop har vraget den Bestemmelse, der nu her foreslaas indsat igen.

Det væsentlige i Ændringsforslaget er jo, at Sælgeren skal garantere — naar han overhovedet indlader sig paa at garantere — at der ikke findes „Iblanding af Affaldsstoffer, saasom Avner, Spidsmel og Ukrudtsfrø.“ Udtrykket „Iblanding“ er for det første ikke i og for sig heldigt; det er et ret tvetydigt Udtryk. Det kan forstaaes paa to Maader. Man kan sige, at en Vare er iblandet et Stof, enten naar der overhovedet findes noget af det i Varen, eller naar man med Forsæt i svigagtig Hensigt for at forfalske Varen har blandet Stoffet i den. Fastholder man den første Definition, er det klart, at Garantien er fuldstændig umulig at give. Selv ved de fuldkomneste Fabrikationsmetoder er det umuligt ganske at fjerne den Slags Ting som Avner eller Spidsmel fra Klid, ingen vil altsaa kunne udstede Garantidokumentet. Denne Fortolkning har man da ogsaa paa Forhaand opgivet; saa vidt jeg ved, har der i Udvalget været fuldstændig Enighed om, at man ved „Iblanding“ skulde forstaa Iblanding i svigagtig Hensigt, Iblanding paa ny, efter at Affaldsstofferne ere rensede bort, for at forøge Mængden af Varen og derved faa mere ud af den. Men hvis denne Opfattelse er rigtig, er Forholdet i Virkeligheden ikke stort bedre end under den første Forudsætning. Saa vidt jeg kan skønne, vil Bestemmelsen saaledes forstaaet nemlig kun betyde en Favorisering af Udlandet fremfor Indlandet og af den daarligere Fabrikation fremfor den gode. Den vil betyde en Favorisering af Udlandet fremfor Indlandet af den simple Grund, at naar der ikke længer er Tale om at undersøge en Vares Beskaffenhed i og for sig, men kun om at undersøge, hvorvidt Varen er bleven, som den er, ifølge den og den Behandling, vil Udlandet som oftest ganske kunne unddrage sig Lovens Bestemmelser. Angaaende de Varer, der komme ind fra Udlandet, vil man saa godt som

#### Rettelse:

Sp. 4365, L. 6 f. n.: „naturligvis“, læs: „sandsynligvis“.